

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ

DEZSŐ KOSZTOLÁNYI

VÁLOGATOTT VERSEK

SELECTED POEMS

Válogatta és fordította

Selected and translated by

TOMSCHEY OTTÓ

OTTÓ TOMSCHEY

Magyar – angol kétnyelvű kiadás

Hungarian – English bilingual edition

Budapest, 2019

Készült az Underground Kiadó és Terjesztő Kft
Támogatásával, magánkiadásban

ELŐSZÓ

Kosztolányi rendkívül gazdag életművéből nagyon nehéz kiválasztani egy rövid kötetre valót éppen fordítás céljából. Élete folyamán több, mint harminc kötetben jelentek meg műfordításai, több kötetben novellái, regényeiből (részben novelláiból is) filmeket készítettek, verseskötetei, vagy versei különböző kötetekben szinte megszámlálhatatlanok.

Ebben a kötetben csak versek szerepelnek, mégpedig elsősorban következő köteteiből: *A szegény kisgyermek panaszai* (1910), *Kenyér és bor* (1920), *A bús férfi panaszai* (1924) és *Számadás* (1935). A válogatás teljesen szubjektív volt, és önző módon saját ízlésemnek megfelelően válogattam. Több vers fordításába is belekezdtem, de néha megakadtam, ezek a befejezetlen fordítások természetesen nem szerepelnek a kötetben.

A munka során igyekeztem az általam műfordítások tekintetében felállított R+R szabályt (ritmus, rím) szigorúan betartani. Mindvégig megtartottam a versek ütemét, és remélem a rímek is megfelelőek, az pedig természetes, hogy amennyire tudtam, ragaszkodtam az eredeti szöveghez.

Egyetlen válogatás sem tökéletes, ez sem az. Ennek ellenére remélem, hogy mind az angolul tudó magyar olvasó, mint az angol nyelvet beszélő olvasók élvezettel forgatják a verseket.

Budapest, 2019. március

Tomschey Ottó

PREFACE

It has been troublesome to choose a volume-part for translation from the abundant works of Kosztolányi. Throughout his life his artistic translations were published in more than thirty volumes, in several volumes his short stories, from his novel movies were filmed, in different published volumes the number of his poems is infinite.

In this volume only poems are presented, first of all from his volumes: Complaints of the poor child (1910), Bread and wine (1920), Complaints of the grieving man (1924) and Reckoning (1935). Selection has been completely subjective and in a selfish manner I selected the poems in harmony with my taste. I started to translate several poems but sometimes I got stuck, these imperfect poems are not involved in the volume.

In the course of work of translation I tried to strictly keep the rule R+R (rhythm+rhyme) that I have demanded from all artistic translations. I kept throughout the rhythm of the verses and I do hope that rhymes are also correct and of course I insisted on to keep strictly the original text.

No one of a selection can be perfect, this comes true also in this case. In spite of this I do hope that both the Hungarian English-speaking reader and the foreign readers will enjoy these poems.

Budapest, March 2019.

Ottó Tomschey

Erdőben

Ti hús tetők, te zöldes enyhe éjjel
boruljatok vérző szívemre le.
És részegíts meg párás, gőzölő föld
s te márciusnak fűszeres szele.

Legyezzétek ti könnyűszárnyu szellők
a téli bútól bágyadt arcomat,
az ébredő tavasz örömdalában
ernyedjen el a fáradt gondolat.

A rét aranyzöld bársonyára omlik
Hullámzatos, sötét hajam.
S én hallgatom fáradt szívem verését
merengve mélán, gondtalan.

Ajkam meredt, fáradt szemem lecsuklik,
elbágyadok és meg se moccanok.
S a szél lábujjhegyen jó nézni erre,
hogy élek-e – s fekszem, mint egy halott.

In forest

Cool canopies and you, the greenish mild night
let reign over my heart, be everything.

Let exalt me you misty, smoking plain ground
and what will come in March, you spicy wind.

Let gently fan you easy-winged light breeze
my cheek that's faint from hibernal distress,
and let the weary thought with ease relax in
the rising vernal song of merriness.

My wavy, darkling hair is hanging down on
the golden-green pile-carpet of the mead.
And I fall in a careless, musing daydream
and listen how the heart of mine will beat.

My lips are stiff, my wearied eyes are closing,
I droop and free of motion look ahead.
The wind is walking on tiptoe, looks at me,
whether I live – and lie as I were dead.